Srijeda, 19.12.2012.g.

Pročitavši do kraja knjigu SKRIVENO DIJETE MEĐUGORJA, napisanu

po dragoj sestri Emmanuel iz Francuske, koja od 1989.g. živi u

Međugorju, OSTAO SAM SAV U SUZAMA.

MORAO SAM KLEKNUTI, I SAV U

SUZAMA, ZAHVALITI GOSPODINU ZA

SVE ŠTO JE U TIM TRENUCIMA

PROLAZILO KROZ MOJE MISLI, MOJE

SRCE, MOJU DUŠU.

A u to stanje me doveo zadnji članak knjige pod naslovom "MALA LI" i

riječi kojima je ovu knjigu draga sestra Emmanuel POSVETILA

UPRAVO TOJ DRAGOJ DJEVOJČICI, MALOJ LI.

AKO MI JE NEŠTO LIJEPO, AKO MI

DONESE NOVA NADAHNUĆA ZA ŽIVOT

U GOSPODINU, ZA SVJEDOČENJE VJERE

I DUHOVNOSTI, ZA RAST U SVEMU

TOME, ONDA JA TO ŽELIM PODIJELITI

SA SVIMA DO KOJIH MOGU DOPRIJETI.

A UPRAVO OVAJ ČLANAK JE NEŠTO ŠTO SMATRAM DAROM

SVAKOME TKO HOĆE RASTI U GOSPODINU I SVJEDOČITI

DRUGIMA DA TO ISTO DOŽIVE.

ZATO SAM GA JEDNOSTAVNO OVDJE PREPISAO.

"MALA LI

Kad je 1979.g. Bog pozvao sebi svog slugu Fultona Sheena,

milijuni su Amerikanaca oplakivali njegovu smrt. Osjećali su se

napušteni kao siročad. Godinama je koristio sva moguća

sredstva kako bi preko medija došao do srca ljudi koje je

fascinirala njegova riječ

Obdaren rijetkom karizmom, bio je mješavina prirodne

elokventnosti i snage Duha Svetoga. Preko njegovog

svjedočenja ljudi su spoznavali da je Bog živ, veličanstven i

poželjan. Nadbiskup Sheen sjajio je takvim sjajem da su se TV

kanali borili za njega, znajući da će njegove emisije nadmašiti

sve rekorde gledanosti. Njegova popularna emisija "ŽIVOT JE

VRIJEDAN ŽIVLJENJA" svakoga bi tjedna privlačila oko 30

milijuna gledatelja.

Taj veliki nadbiskup, majstor evangelizacije, imao je tajnu.

Poput svih istinskih velikih Božjih ljudi, Fulton je u skrovitosti

njegovao ono što je slučajno otkrio ranije u životu. Dotaknuo ga

je događaj preko kojeg se na njega izlilo obilje milosti i

usmjerilo ga na put s kojega nije htio skrenuti ni za što na

svijetu. Da bismo razumjeli to njegovo iskustvo, moramo se

premjestiti u Kinu, u pedesete godine prošlog stoljeća, kad se

komunizam svom snagom okomio na stari režim…

SIĆUŠNI DJEČJI KORACI

U župnoj školi djeca su marljivo recitirala svoje molitve. Sestra

Eufrazija bila je zadovoljna, jer prije dva mjeseca mnoga djeca

primila svetu pričest. U dubini svojih malih srdaca, shvatili su je

jako ozbiljno.

Nasmijala se desetogodišnjoj djevojčici Li koja ju je upitala:

"ZAŠTO NAS ISUS NIJE NAUČIO DA KAŽEMO: 'Daj nam rižu

našu svagdašnju?"

Na ovo pitanje je bilo jako teško odgovoriti, jer su ta djeca rižu

jela ujutro, u podne i navečer.

"Pa, to je zato što 'kruh' znači 'euharistija', odgovorila je sestra

Eufrazija, čije srce je zračilo puno sjajnije nego njezina

teologija. "Ti moliš dobrog Isusa za svakodnevnu pričest. Točno

je da tvoje tijelo treba rižu. I tvojoj duši, koja je mnogo

vrednija od tvojeg tijela, potreban je kruh. To je KRUH

ŽIVOTA!"

U svibnju 1953. godine, kad je Li primila prvu svetu pričest, u

svom je srcu zamolila Isusa: "uvijek mi daj taj svakodnevni

kruh tako da moja duša uzmogne živjeti i biti zdrava!"

Od tada je Li svakodnevno primala svetu pričest. Ona je

poprilično bila svjesna činjenice da je "zločesti ljudi" (bezbožni

komunisti) mogu u bilo koje vrijeme spriječiti da prima Krista.

Zato je žarko molila da se to nikada ne dogodi.

Nikada neće zaboraviti dan kad su policajci po ulasku u učionicu

zavrištali prema djeci: "Predajte sve svoje idole - isti čas!" Li

je jako dobro shvaćala što to znači. Zastrašena, djeca su

predala svoje pobožne, rukom brižljivo obojane sličice Isusa,

Marije i svetaca. Potom je u izljevu bijesa, kapetan snažnim

potezom potegnuo raspelo sa zida, bacio ga na pod i gazio

vičući: "Nova Kina neće tolerirati te nakaradne predmete

praznovjerja!"

Mala Li, koja je jako voljela sličicu Dobrog Pastira, pokušala ju

je sakriti u svoju bluzu. Bila je to posebna sličica koju je dobila

na dar kao uspomenu na svoju prvu svetu pričest. No, glasan

šamar srušio ju je na pod. Kapetan je pozvao oca male Li, a

prije toga ga je ponizio svezavši ga užetom.

Toga dan policija je pročešljala cijelo selo. Sve stanovnike koje

su pronašli, nagurali su u omalenu crkvu. Kapetan je i dalje

izvikivao pogrdnim riječima neku novu vrst "propovijedi"

ismijavajući misionare kao "agente američkog imperijalizma."

Potom je gromoglasno naredio vojnicima da pucaju u

tabernakul. Istog je časa cijela zajednica zaustavila dah i

pojačala intenzitet svojih molitava.

Kapetan se okrenuo mnoštvu i zavikao: "Da vidim kako se vaš

Krist može sam obraniti – evo što ja mislim o vašoj

"STVARNOJ PRISUTNOSTI" - vatikanskom triku za

eksploatiranje ljudi.!" Izrekavši to, zgrabio je ciborij i bacio sve

hostije na popločani pod. Zaprepašteni vjernici klonili su se

njegov pogleda, gušili su svoje krikove. Mala Li sledila se od

užasa.

"O, ne, pogledajte što se dogodilo Kruhu!" Njezino bezazleno i

pravedno srce krvarilo je za hostijama koje su sve rasule po

podu. "Hoće li itko pomoći Isusu?" pitala je zaprepaštena.

Kapetan je nastavio s tiradom uvreda, prekidajući svoje

bogohuljenje samo da bi se iz dubine grla cerekao. Li je tiho

plakala.

"A sada svi van!" vrištao je kapetan, "i jao onome tko se usudi

vratiti u ovaj brlog preznovjerja! Taj će meni odgovarati!"

Crkva se brzo ispraznila. Ali, osim anđela koji su uvijek prisutni

u klanjanju Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu, tamo je

bio još jedan svjedok, koji nije propustio ni jedan trenutak

drame. Bio je to otac Luka iz Misije stranaca.

Mjesec dana ranije, predvidjevši da će selo biti zauzeto,

župljani su ga sakrili u malu udubinu na koru, odakle je mogao

vidjeti cijelu crkvu. Molio je i jako trpio što nije mogao pritećiIsusu u obranu. Jedna njegova kriva kretnja bila bi dovoljna da

svi župljani, koji su ga sakrili, budu uhićeni zbog izdaje.

"Gospodine, imaj milosti prema Sebi," vapio je u tjeskobi.

"Zaustavi ovo oskrvnuće! Gospodine Isuse, pomozi!"

Uskoro je škripanje prekinulo tešku tišinu u crkvi. Polako i

nježno, otvorila su se vrata. Bila je to mala Li! Mala je

Kineskinja jedva navršila deset godina. Prilazila je oltaru svojim

sićušnim koracima. Otac Luka je zadrhtao. Mogla je svakog

trenutka biti ubijena! U nemogućnosti da s njom komunicira,

mogao ju je sam promatrati i moliti svece na Nebu da čuvaju

ovo dijete. Djevojčica se na trenutak poklonila, baš kao što ju je

poučila sestra Eufrazija. Znala je da mora pripremiti svoje srce

prije nego li primi Isusa. Sklopljeni ruku, šaptala je tajanstvenu

molitvu svom milom Isusu - tako zlostavljanom i napuštenom.

Otac Luka promatrao je kako se spustila na ruke i koljena i

kako je jezikom uzela jednu od hostija. Ostala je na koljenima,

zatvorenih očiju i u sebi se srela sa svojim Nebeskim

Prijateljem.

Ocu Luki svaka se sekunda činila kao prava vječnost. Bojao se

najgorega. Kad bi bar mogao razgovarati s njom! No, dijete je

uskoro izašlo isto onako tiho kako je i ušlo, ali gotovo

poskakujući.

Komunistička brigada pretraživala je cijelo selo i okolicu. Ta

vrsta terora često se događala u "Novoj Kini". Seljaci se nisu

usuđivali ni pomaknuti. Skriveni u svojim nastambama od

bambusa, nisu znali što ih čeka u budućnosti i hoće li doživjeti

sutrašnji dan. Pa ipak, svakog se jutra naša mala Li prišuljala

kako bi pronašla ŽIVI KRUH u crkvi. Ponavljajući isti scenarij

od prethodnog dana, svaki put bi jezikom uzela jednu hostiju i

nestala. Oca Luku je malo nerviralo: "Zašto ih ne uzme sve

odjednom?" Znao je točno koliko ima hostija: točno 32!

"Zar ona ne zna da ih može pokupiti nekoliko odjednom!" pitao

se.

Ne, ona to nije znala. Sestra Eufrazija je bila vrlo jasna po tom

pitanju. "Jedna hostija dnevno je dovoljna. I nikada ne

dodirujte hostiju. Mi je primamo na jezik!" djevojčica je

savršeno slijedila upute.

Jednog dana je ostala samo jedna hostija. U svitanje je dijete

požurilo u crkvu, kao i obično, i približilo se oltaru. Kleknula je

da e pomoli vrlo blizu hostije. Otac Luka je morao prigušiti jauk

kad je ugledao vojnika kako stoji na vratima, uperivši pušku

prema djetetu. Začuo se jedan pucanj praćen grohotom. Dijete

se isti čas srušilo. Otac Luka je pomislio da je mrtva, ali ne!

Promatrao ju je kako se bori i puže po podu da bi došla do

hostije. Vidio ju je kako ju uzima jezikom, potom se njezino

tijelo zgrčilo nekoliko puta prije nego li se konačno smirilo.

Mala Li je umrla - ali tek kad je spasila sve hostije!

(PRIČU MALE KINESKE DJEVOJČICE ISPRIČALA JE MARIA

WINOVSKA U KNJIZI POD NASLOVOM "THE THIEVES OF

OD" (BOŽJI KRADLJIVAC). BUDUĆI DA JE IMALA BLISKE

VEZE S RUSKOM, POLJSKOM I KINESKOM OBAVJEŠTAJNOM

SLUŽBOM TIJEKOM NAJSTRAŠNIJIH GODINA PROGONA,

MARIJA JE BILA U PRILICI SAZNATI, SAČUVATI I OTETI

ZABORAVU DRAGOCJENA SVJEDOČENJA IZ ŽIVOTA

POLJSKIH SVETACA (OCA ALBERTA, S. FAUSTINE, OCA

MAXIMILIANA KOLBEA)

SVETA URA, SVAKI DAN

Nadbiskup Fulton Sheen umro je u 84. Godini života. Svoju tajnu

otkrio je tijekom intervjua na nacionalnoj televiziji dva mjeseca

prije smrti.

"Vaša Ekselencijo," započeo je voditelj, "inspirirali ste milijune

ljudi širom svijeta. A što je s vama? Tko je Vas inspirirao? Je li

to bio papa?"

"To nije bio niti papa, niti kardinal, niti ijedan biskup, čak niti

svećenik, niti časna sestra! Osoba koja me inspirirala bila je

mal, desetogodišnja djevojčica."

I tek tada je nadbiskup Sheen otkrio tajnu i ispripovijedao priču

o maloj Li. Objasnio je kako ga je ljubav tog malog djeteta koju

je iskazala prema Isusu u euharistiji tako impresionirala da je,

od dana kad je čuo tu priču, obećao Gospodinu da će svaki dan

svoga života, sve do svoje smrti, bez obzira kad to bude,

provesti jedan sat u klanjanju pred PRESVETIM

SAKRAMENTOM.

Nadbiskup ne samo da je održao to obećanje, nego nikada nije

propuštao popularizirati Isusovu Ljubav u euharistiji. Neumorno

je pozivao sve vjernike da svakodnevno dolaze provoditi svetu

uru pred PRESVETIM SAKRAMENTOM. Za njega nije postojala

ni sjenka sumnje.

Upravo je ta nepoznata, sirota djevojčica iz udaljene, ruralne

Kine bila ona čija je iskra zapalila obilno plodonosan apostolat.

Toga dana je cijela Amerika ispred svojih TV ekrana shvatila da

je milijune srdaca, koje je dotaknuo veliki propovjednik,

također dotaknula i mala Li. To je nevino dijete bilo iza

brojnih obraćenja!

Sa svoja 32 herojska posjeta Isusu prosutom po podu, otvorila

je put nadbiskupu i njegovom vodstvu milijuna ljudi u klanjanju

pred PRESVETIM SAKRAMENTOM. U pozadini pravog procvata

mnogih posvećenja, zavjeta i zvanja, nadahnutim

najpopularnijim američkim prelatom, bila je mala kineska

mučenica i njezino sjedinjenje u krvi s Jaganjcem.

,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

Najdraža mala Li, posvećujem ti ovu knjigu, jer ti si moja

najomiljenija junakinja!ali, moram priznati da u tome imam još

jedan interes. Ti još nisi završila svoj posao!

Pogledaj, na podu više ne leže samo 32 hostije, nego na tisuće i

milijuni!

Svakog dana Isusa ubijaju, ismijavaju, gaze. Broj sekti koje

profaniraju euharistiju sve više raste.

Gotovo u svakoj župi, svake nedjelje, ima katolika koji primaju

svetu pričest, premda žive u teškom grijehu.

O tim grijesima u Bibliji se govori kao o "odvratnostima" koje

ubijaju dušu.

Mala Li, Isusa danas muče kao nikada ranije.

Moramo spomenuti i toliko puno "odabranih" koji su postali

tako zaokupljeni ovozemaljskim stvarima da su zaboravili

golemu ljubav koju Isus ima za njih.

U Francuskoj je toliko tabernakula napušteno da su pokriveni

prašinom.

U Engleskoj, ako netko poželi provesti neko vrijeme ispred

PRESVETOG SAKRAMENTA, prečesto će naići na zaključana

vrata crkve.

U Americi su tabernakuli često protjerani u neki kutak crkve, pa

čak i u sakristiju. Ponekad ne možemo naći ni klecalo, a jao si

ga onom tko se usudi kleknuti za vrijeme prikazanja. Klečanje

je neprihvatljivo i može biti osnova za isključenje iz pojedinih

crkava.

Koliko danas imamo još svetih Eufrazija koje poučavaju

katekizam? Većina djece je loše pripremljena da upozna i ljubi

Isusa. Tako je rijetko čuti roditelje kako otvoreno u obitelji

govore o Isusu kao svom najvećem prijatelju. Naprotiv, oni ga

ignoriraju, pa djeca vjeruju da On stvarno ne postoji i gube se u

ateizmu.

Mogla bih nastaviti, ali ti sigurno s Neba vidiš puno bolje nego

ja.

Ti još nisi završila, mala Li! Prava je istina da si ti sa svojim

mučeništvom u Kini tek započela svoje poslanje! Dođi i pomozi

nam.

Kao što si stajala uz nadbiskupa Sheena, dođi i stani uz svakog

današnjeg svećenika, svakog biskupa, svakog ređenika, uz

svakog kršćanina.

Otkrij nam skriveno Dijete, tvog velikog prijetelja!

Prenesi nam svoju iskrenu ljubav za Isusa, tu radikalnu i nježnu

ljubav svog nevinog srca.

Međugorje, na blagdan Gospe Fatimske, 13. Svibnja 2006.

godine"

Evo, to je taj članak o maloj Li i dragoj sestri Emmanuel.

Pročitao sam ga nekoliko puta i uvijek sam plakao iz dubine duše. Ne

znam, možda sam ja od onih koji mogu puno plakati kada negdje

VIDIM ŽIVOGA GOSPODINA.

I BILO BI MI JAKO KRIVO KADA TAKO NE BI BILO.

A iza ovog članka javilo mi se puno pitanja. I ponudilo mnogo raznih

odgovora. Sve ću ih staviti na svoje mjesto, jednog po jednog.

TAKO KAKO JE MALA LI SPAŠAVALA

ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA U BAČENIM

HOSTIJAMA.

HVALA TI GOSPODINE ZA MALU

SESTRU LI!

HVALA TI GOSPODINE ZA DRAGU

SESTRU EMMANUEL!

HVALA TI GOSPODINE ŠTO SI MI

OTVORIO SRCE DA MOGU

DOŽIVLJAVATI OVE PREKRASNE

TRENUTKE, S TOBOM I SVIMA ONIMA

S KOJIMA SI TI, NA BILO KOJI NAČIN!

HVALA TI GOSPODINE ŠTO ZNAM I

OSJEĆAM, KROZ SVAKU ISPLAKANU

SUZU, DA ME TI VOLIŠ!

DAJ DA UVIJEK VRŠIM TVOJU SVETU

VOLJU!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI.